

Het “Erfgoed” van de gelovige

Prediking, R. Brinkman, Leek, 8 maart 2009
Evangelische Baptistengemeente Leek, www.ebgleek.nl

1 Thess 5:23

En Hij, de God des vredes, heilige u geheel en al, en geheel uw geest, ziel en lichaam moge bij de komst van onze Here Jezus Christus blijken in allen deelen onberispelijk bewaard te zijn.

Onderwerp: het 'erfgoed', de 'erfenis' van de gelovige.

Een beetje een vreemde uitdrukking, de 'erfenis' van de gelovige. Wat betekent dat, wat is het eigenlijk? Een wat ouderwetse uitdrukking ook.

Erfenis => iets wat je **krijgt**. Iets wat je wordt **nágelaten**. Als een mens overlijdt, **weg gaat van deze aarde**, laat hij zijn dierbaren zijn zaken na. En dat is eigenlijk ook wat er ook een beetje bedoeld is met deze uitdrukking, voor een deel.

Het **andere deel** is namelijk: de erfenis die je nog **gáát** ontvangen. Als ik kom te overlijden, dus het tijdelijke ga verruilen voor het eeuwige, krijgen mijn kinderen –in de meeste situaties- een erfenis. Dat is iets **wat ze nu nog niet hebben**, maar wat er wel zal komen.

Als gelovigen zijn we vaak erg gericht op de toekomst. De tijd **ná** onze dood, of na de opname van de gemeente, dat we samen met de Here zullen zijn. Zoals de tekst die we lezen ook uitziet naar de komst van de Here.

Als wij ons bekeren, **dan worden onze zonden vergeven**. Daarover spreken we regelmatig als gelovige; het feit dat onze zonden zijn vergeven. Dat onze zonden zijn weg gewassen door zijn bloed.

Voor veel mensen is, en blijft, dit moeilijk te begrijpen. Zelfs Christenen leven vaak een leven waarin angst en onzekerheid een grote rol spelen; “Ben ik wel goed genoeg voor God”, vragen we ons zo vaak af. Of: “Ik doe nog steeds verkeerde dingen”. Toch mogen we ons vasthouden aan Gods Woord.

Hij **eist niet van ons dat we perfecte mensen zijn** maar vraagt ons om ons te bekeren, ons af te keren van het zondige leven, berouw hierover te tonen en met Hem **verder te leven**. Want: er is zoveel **méér**! We moeten niet blijven **hangen** in dat oude leven!

God geeft ons enorme rijkdom, enorme zegeningen. **Niet alleen in de toekomst, ook nú al**. Om deel te krijgen aan die zegen, aan dat leven met de Here, moeten we één worden met Hem.

Na de bekering moeten er dus vervolgstappen worden genomen. En – dat zijn stappen **die we zelf, samen met de Here, moeten nemen!**

Apart gezet

Wanneer een mens tot bekering komt, wordt hij daarmee "apart gezet" door God. De Bijbel noemt dit: **heiliging**. Dit betekent dat we niet meer horen bij de wereld om ons heen. Dat we zijn **onttrokken aan de macht van de zonde**.

De heiliging kent **drie aspecten** of fases.

1. positionele heiliging

Op het moment dat de mens één geworden is met de Here Jezus Christus door het geloof wordt de mens apart gezet van deze wereld vóór en dóór God. We zijn daarmee déél geworden van Zijn Volk, van het Lichaam van Christus.

Daarmee **ben je al geheiligd** in de Here Jezus Christus. We lezen bijvoorbeeld in 1 Kor. 1:2 dat Paulus schrijft aan:

"de gemeente Gods te Korinte, aan de geheiligden in Christus Jezus, de geroepen heiligen met **allen**, die allerwege de naam van onze Here Jezus Christus aanroepen, hun en onze (Here)"

Hij zegt hier dus dat **allen** die de naam van de Here Jezus aanroepen **heiligen** zijn. Geen mens uitgezonderd. **Alle** gelovigen **zijn heiligen**.

Bedenk, nogmaals, dat heiliging betekent dat we **APART** gezet zijn. Niet dat we als "**heilige boontjes**" leven. Integendeel, zelfs Paulus had in die zin een strijd te voeren tegen zijn eigen zondige mens. In Romeinen 7 schrijft hij dan ook deze bekende verzen:

"21 Zo vind ik dan deze **regel**: als ik het goede wens te doen, is het kwade bij mij aanwezig; 22 want naar de inwendige mens verlustig ik mij in de wet Gods, 23 maar in mijn leden zie ik een andere wet, die strijd voert tegen de wet van mijn verstand en mij tot krijgsgevangene maakt van de wet der zonde, die in mijn leden is. 24 Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? 25 Gode zij dank door Jezus Christus, onze Here! 26 Derhalve ben ik zelf met mijn verstand dienstbaar aan de wet Gods, maar met mijn vlees aan de wet der zonde."

Moet je je daar dan bij neerleggen? Nee! Natuurlijk niet! Daarom gaan we nu verder kijken hoe dat nu eigenlijk zit met onze heiliging.. Overigens, begrijp het niet verkeerd! Dit gedeelte betekent niet dat Paulus, als een van de belangrijkste apostelen, maar raak zondigde met deze regel of wetmatigheid als excuus! Integendeel, waar hij op wijst is dat het lichaam onderworpen is aan de 'wet der zonde'. Het feit alleen al dat we sterfelijk zijn bewijst dit. Daarom spreekt hij over een 'lichaam des doods'.

In ieder geval moeten we vaststellen, als eerste, dat we door de wedergeboorte, door de bekering, **heiligen zijn**, apart gezet. **Dát is onze positie hier op de aarde**. Een volk, mensen, apart gezet voor- en door God.

2. praktische heiliging

Dit moet natuurlijk ook een praktische uitwerking krijgen in ons leven.

We ervaren, ten eerste, als gelovigen dat we wórdten geheiligd door de Heilige Geest. De Heilige Geest leidt ons hierin; hij laat ons zien wat goed is, wat verkeerd is, leidt ons in het volgen van de Here Jezus Christus. Het is een proces waarbij we meer en meer naar de Here toegroeien, én.. van de wereld "afgroeien".

Ik wil dit illustreren met de manier waarop een bloem of plant groeit. Een bloem groeit **áltijd naar het licht tóe**. De reden hiervoor is eenvoudig: alle plantensoorten hebben op zijn minst éinig licht nodig om te groeien. Groeit een plant op een plaats waar het erg donker is, dan heeft de plant zeer veel energie nodig om te groeien en groeit daarom niet of nauwelijks. Daarom zal een plant licht 'zoeken', om het zo maar te zeggen, en daar naar toe groeien. Misschien herkent u het wel? Als je planten in de vensterbank zet, groeien ze vaak naar het raam toe, naar het licht. Daarom draaien we ze ook om, zodat ze weer recht groeien..

Zo groeien we ook als gelovigen. Náár het licht, naar de Here, toe. Als we in de duisternis blijven, maar blijven hangen in onze zonde of zelfs zwelgen daarin, **dan groeien we niet – geestelijk gezien**.

Johannes zegt:

"God is licht en in Hem is in het geheel geen duisternis" ^{1 Joh. 1:5}.

God is de schepper van het licht ^{Gen. 1:4,5}. Hij heeft **licht en duisternis van elkaar gescheiden**. Wij zijn kinderen van het licht, wij **zijn niet in de duisternis** zegt Paulus in 1 Tess. 5:4.

Als je dus in die positie bent, in het licht bent gesteld, ga je groeien. Althans, dat zou moeten gebeuren. Gebeurt dat niet, dan is er iets mis me je geestelijke leven. Dan is het hoog tijd om te werken aan de praktische levensheiliging! Om Gods Geest áán ons te laten werken! Maar, dat begint wel bij twee stappen die we zelf moeten nemen:

1. onderwerping aan God.

Rom. 12:1,2 - 1 Ik vermaan u dan, broeders, met beroep op de barmhartigheden Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer: dit is uw redelijke eredienst. 2 En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene.

Alléén als we ons onderwerpen aan God, ons "stellen tot een offer", ons aan Hem overgeven, kan de Heilige Geest zijn vruchten in ons leven geven. En dat is waar

het begint; niet de "gaven van de geest" – bijvoorbeeld spreken in tongen of iets dergelijks die door zoveel mensen vooropgesteld worden – maar **de vruchten** van de Geest! Door **te wandelen in de Geest** en niet meer in ons oude leven te blijven Gal. 5:16-25, Rom. 6:13.

2. Geloof.

Als gelovigen moeten we elk moment vertrouwen op de leiding van de Heilige Geest. Die leiding hebben we nodig om **de zonde te onderkennen en deze dan vervolgens niet te doen!**

Dát klinkt vreemd wellicht? Dat we **zelf** de zonde niet moeten doen? Maar het is wel een feit! De Heilige Geest kan ons alleen maar overtuigen van zonde. Laten zien dat we bepaalde handelingen of bepaald gedrag niet moeten doen. Hij kan ons laten zien dat het zonde is. Maar als we dan vervolgens tóch die zonde doen dan houdt God's Geest dat niet tegen!

Er komt niet opeens een briefje uit de hemel vallen waarop staat: "LAAT DAT!". Het is niet zo dat we, als we zonde **willen** doen –**want dat is het, we, de oude mens, wil het doen!**– we opeens op miraculeuze wijze tegengehouden worden. **Nee, die stap moet je zelf doen!**

Om dit te kunnen moeten we geloven dat de Here Jezus Christus Zijn leven **door ons kan en zal leven**. We willen toch één zijn met Hem! Geloof dat! Aanvaard dat **het kan en zo is**.

Paulus zegt in Galaten 2:20

"Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, (dat is), **niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij**. En voor zover ik nu (nog) in het vlees leef, leef ik **door het geloof in de Zoon van God**, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven."

Praktische levensheiliging, oftewel heiliging die je 'in de praktijk brengt', vraagt dus actie van de gelovige zélf. We kúnnen het niet alleen; maar Gods Woord onderwijst ons wel dat we zelf, actief, moeten 'deelnemen' hieraan.

Levensheiliging is niet iets wat je overkómt, maar wat je dóet, met Gods hulp!

Ultieme heiliging

De positionele heiliging –de positie waarin je komt na je bekering- is dus de eerste stap. Daarna volgt de praktische heiliging. Tot slot zien we de **ultieme heiliging**. De ultieme heiliging, oftewel de **alles-omvattende heiliging**, is waar we mee begonnen vandaag. Dat is het moment dat we naar de Here gaan, wanneer Hij ons tot zich neemt of, wanneer dat eerder is, bij ons overlijden.

Dan zal deze heiliging plaatsvinden omdat we dan volledig één met Hem zullen zijn. Omdat we dan een verheerlijkt lichaam krijgen. Een lichaam dat niet meer onderworpen is aan de zonde, een lichaam op een plaats waar de zonde géén macht meer heeft.

In 1 Thess. 4 tot en met 1 Thess. 5 lezen we hierover, we lezen een aantal verzen uit deze hoofdstukken:

1 Thess. 4:1

“Voorts dan, broeders, vragen wij en vermanen wij u in de Here Jezus, dat gij, zoals gij van ons vernomen hebt, **hoe gij moet wandelen en Gode behagen**, zoals gij ook inderdaad wandelt, dat nog meer doet.”

1 Thess. 4:3^a

“Want dit wil God: **uw heiliging**”

Dit is dus wat we eerder zagen: de “positionele” en “praktische” heiliging. Het **is Zijn wil** dat we geheiligd, voor Hem apart gezet, worden!

1 Thess. 4:7,8

“Want God heeft ons niet geroepen tot onreinheid, maar in heiliging. Daarom, wie dit verwerpt, **verwerpt niet een mens, maar God**, die u immers ook zijn heilige Geest geeft.”

We verwerpen God als wij in onze onreinheid blijven leven, als we daar maar in blijven ‘hangen’. Hij heeft ons geheiligd, hij heeft ons zelfs zijn Heilige Geest “ter beschikking gesteld” om ons leven mét Hem te leven en als wij dan vervolgens na onze bekering dat niet doen, **verwerpen wij feitelijk de Here God alsnog!**

Dat is een verschrikkelijk iets; we zijn dan als de varkens die netjes schoongemaakt, gewassen zijn en vervolgens niet weten hoe snel we weer de modderpoel moeten induiken!

Wanneer we met de Heere verenigd zullen worden, één zullen worden met Hem, is dat het moment waarop wat we **nu** ervaren –**in de geestelijke zin één zijn met Hem**– parktijk zal worden; zowel geestelijk als lichamelijk zullen we één zijn met Hem.

De zonde heeft daar geen macht meer. De satan is daar niet aanwezig immers en wij zijn dan ‘in het licht’, en we doen geen zonde meer. Het is de ultieme, de volledige, heiliging.

We ervaren nu, hier op aarde, zegeningen door één te zijn met de Here. Dat wil zeggen: we zouden het kúnnen ervaren.

Hij **wil ons die zegeningen geven**. Maar laten we dan ook zelf die stappen nemen die noodzakelijk zijn; stappen nemen in geloof. Stappen nemen om vrucht te dragen en daadwerkelijk ons leven met God te leven. Te luisteren naar Gods Geest en wat Hij ons vraagt en vooral ook zegt ná te laten. Om vruchten te dragen die overeenkomen met een nieuw leven. Niet de vruchten van het oude leven, van de oude mens. Die oude mens is gestorven, is begraven. Vanaf het moment dat we tot geloof zijn gekomen heeft de satan geen enkele macht meer over ons. Al probeert hij het wel, wij zijn nu het eigendom van de Here!

In 2 Kor 5:6-8 lezen we:

“6 Daarom zijn wij te allen tijde **vol goede moed**, ook al weten wij, dat wij, zolang wij in het lichaam ons verblijf hebben, ver van de Here in den vreemde zijn 7 – want **wij wandelen in geloof**, niet in aanschouwen – 8 maar wij zijn vol goede moed en wij begeren te meer ons verblijf in het lichaam te verlaten **en bij de Here onze intrek te nemen.**”

Wat een **geweldig vooruitzicht**. Maar ook, nogmaals, laten we er nú al vast van genieten dát we dit vooruitzicht hebben. Toen de Here wegging om ons een plaats te maken in de Hemel heeft hij niet voor niets Zijn Heilige Geest achtergelaten aan ons. Als een richtingwijzer. Om ons te laten groeien naar het licht.

Misschien denk je wel, denkt u wel: “Waar heeft hij het over”. Ik weet totaal niet wat dat allemaal is”. Of denkt u: “Dat zal allemaal wel zo zijn voor de anderen hier, maar niet voor mij”. Bedenk wat de Here Jezus heeft gezegd: **iederéén mag tot Hem komen.** Mat 11:28-30

Straks willen we het bekende lied uit de bundel van Joh. De Heer gaan zingen: “Volle verzeek’ring, Jezus is mijn”. Het couplet zegt:

Dit is mijn vreugde, altoos te zijn,
in mijne Heiland, Jezus is mijn!

Voor altoos, dus voor **altijd**, één te zijn met de Heiland, in Jezus, te zijn. We mogen er van verzékerd zijn, het staat vást, dat de Here “mijn” kan zijn, ook voor u of jou. Dat is geen angstig hopen op “een voetje over de drempel van de Hemel”, nee, dat is –straks- **thuiskomen** bij onze Hemelse Vader. En we mogen daar nú al van proeven hoe dat straks zal zijn!

Is dat ook zo voor u? Voor jou? Het kan. Hij roept ook nu nog, iedereen. We mogen die vreugde ervaren één met Hem te zijn. Ook hier op aarde. Daar hoef je geen ‘heilig boontje’ voor te zijn, maar je wordt het wel als je Hem aanneemt! Want dan wordt je, vanaf dat moment, **ge**-heiligd. Zoals de Bijbel zegt, dan **ben** je een nieuwe schepping, een nieuw mens, geworden 2 Kor. 5:17. Dan is alles wat bij die oude mens van je hoort is weg. Vergeten, totáál vergeten, door God.